

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

ŘÍJEN 2014

Z obsahu:

- svatá Terezie od Ježíše
 - schůzky ministrantů
 - změna časů bohoslužeb
 - pastýřský list
- a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do listopadového čísla zpravodaje zasílejte na email: vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi **do 20. 10.**

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

SVATÁ TEREZIE OD JEŽÍŠE

*narozena: 28. března 1515 v Avile, Španělsko
zemřela: 4. října 1582 v Albě de Torbes, Španělsko*

patronka Španělska; všech karmelitánských společenství, španělských spisovatelů; vzývána v duchovní nouzi, pro pomoc v oblasti modlitby a vnitřního života; při nemocech srdce a hlavy

atributy: karmelitka, kniha a psací brk, planoucí srdce, písmena IHS; anděl s ohnivým šípem, holubice - symbol Ducha svatého, trny, někdy i křížek se čtyřmi drahokamy

Narodila se 28. března 1515, jako potomek šlechtického rodu Cepedů, v Avile ve Španělsku. Byla třetí z deseti dětí, ve druhém manželství Dona Alfonse Sanchez de Cepéda s Doňou Beatricí de Ahumadou. Terezie měla příjmení po ní.

Velmi brzy se Terezie naučila číst a oblíbila si životopisy svatých, které na osamělých místech četla i svému bratru Rodrigu. Společně pak chtěli napodobovat světce a zatoužili i po mučednické koruně. Když se jim nezdařil pokus utéci „do země Maurů,“ napodobovali alespoň poustevníky doma, na zahradě. Touha po poustevnickém životě se Terezii později vrátila v poněkud hlubším smyslu. Ale již tehdy, když si z klestí a prken zbudovali dvě chýšky, v té své rozjímalas o radostech v nebi a o trestu v pekle a sobě i druhým slovy svého pokřiku připomínala věčnost těchto skutečností. V dětství se nejvíce cítila oslovena příběhem o setkání Pána Ježíše se samaritánkou u Jakubovy studně. Proto často opakovala prosbu samaritánky a obracela se na Ježíše slovy: „Pane, dej mi té vody, abych nežíznila“ (Jan 4,15).

Ve 14 letech jí matka zemřela. Náhradou za ni si zvolila Pannu Marii, ale nedbala zprvu o její vedení. S náruživostí se pouštěla do četby o milostných dobrodružstvích rytířů a povolovala v duchovním životě. Byla marnivou a libovala si

ve společnostech, kde jí lichotili. Ke světským marnostem ji nabádala teta i někteří strýcové. Později říkala: „Kéž by je k nám otec nepouštěl“ a celý život litovala, že v mládí podléhala lichotkám.

V 16 letech ji otec poslal za účelem lepší výchovy k augustiniánkám do kláštera P. M., Matky Božské milosti, ale tamní prostředí neprospívalo jejímu zdraví. Z důvodu onemocnění se musela po půldruhém roce vrátit.

V té době se nechala ovlivnit četbou v listech svatého Jeronýma o životě zasvěceném Bohu. Rozhodla se pak pro vstup ke karmelitkám, ale otec ji odmítl pustit. Odešla proto 22. listopadu 1535 tajně ke karmelitkám do kláštera Vtělení a požádala o přijetí. Po roce oblékla řeholní hábit a 3. listopadu 1537 složila řeholní sliby. Terezin otec její rozhodnutí nakonec toleroval a dal jí do kláštera slušné věno.

Koncem roku 1538 začala Terezie nový zápas s těžkou nemocí, který trval tři roky. Na léčebnou kúru odjela z kláštera v doprovodu otce do Becedas. Do léta čekala na léčbu u své sestry a pak ji během tří měsíců velkého utrpení kvůli léčení bylinářkou přivedlo téměř na pokraj smrti. Prožívala prudké bolesti u srdce a velmi silný odpor k jakémukoli jídlu. Její vysílení zhoršovala vysoká horečka a stažené nervy jí nedopřály zklidnění ani v noci. Otec ji ve vážném stavu odvezl domů. Když se nemoc stále horšila a po čtyři dny zůstala v bezvědomí, v jejím klášteře byl pro ni otevřen hrob. Ona se však z krize, kterou provázela klinická smrt, dostala. Při návratu k vědomí se zmínila o prožitku mimo tělo, včetně vidění klášterů, které má založit. Pro nesnesitelné bolesti s ní mohli manipulovat jen pomocí prostěradla. Bylo vyhověno její žádosti o přepravení

do kláštera, kde neměnný stav trval ještě osm měsíců a až později začala být schopna pohybu po čtyřech. Nemoc byla obdobím zranění a Terezie toužila po vyléčení hlavně proto, aby mohla být s Ježíšem o samotě. Za přímluvce si zvolila svatého Josefa a jemu pak vděčila za uzdravení.

Po uzdravení čekala Terezii další krize. Satan ji odváděl od modlitby pod záminkou pokory i skrze pocity ztracení. Terezie prožila údobí, v němž se považovala za poslední mezi ztracenými, jak sama uvedla. Příčinu svých těžkostí v duchovním životě začala také vidět v tom, že klášter neměl přísnou klausuru. Řeholnice se prakticky nezříkaly svobody. Terezie se věnovala velmi mnoho návštěvníkům, s nimiž vedla dlouhé rozhovory, a nezbýval jí čas na rozjímavou modlitbu. Přetrvávala u ní vlažnost a střídaly se vnitřní boje až do roku 1557. Tehdy, ve 42 letech, před obrazem trpícího Spasitele prožila své obrácení a rozhodla se vyloučit ze svého života vše, co by ji odvádělo od spojení s ním. A od té chvíle následovala dlouhá řada milostí.

Terezie zakoušela nadpřirozený pokoj, prožívala spojení s Bohem, extáze. Zpovědníci ji však nechápali a uvažovali o působení zlého ducha, přitom byli nejednotní. S vnitřní modlitbou pokračovaly milosti, extáze a při jedné z nich i mystické probodení Tereziina srdce.

V roce 1560 měla Terezie vidění pekla a po něm slíbila usilovat o co nejdokonalejší život v řádu. Hned v září se s některými sestrami domluvila, že jak to bude možné, vytvoří novou komunitu, v níž budou zachovávat řeholi s původní přísností, včetně chudoby. A tak 24. srpna 1562 se jim v Avile podařilo otevřít první reformovaný klášter svatého Josefa a byly oblečeny první čtyři novicky. Reforma byla mimo komunitu provázena značným odporem, ale 5. prosince sestry obdržely apoštolský souhlas a Terezie se stala matkou představenou.

Terezii v jejím úsilí podporovaly mystické zážitky. Kolem roku 1564 měla několik vidění Kristova člověčenství, které bylo zdrojem její rostoucí úcty, lásky i mnoha dalších milostí. V té době z podnětu duchovních vůdců pracovala na spisech „Cesta k dokonalosti“ a „Rozjímání o Velepísni“. Měla už i rozepsaný vlastní životopis.

V dubnu 1567 generální představený karmelitánského řádu P. Jan Baptista Rossi schválil dílo její obnovy a dovolil jí zakládat další reformované kláštery. Při otevření druhého kláštera se setkala s P. Janem od svatého Metoděje, pozdějším svatým Janem od Kříže, který byl od roku 1572 jejím zpovědníkem. S ním během čtyř let přes mnohé překážky založila sedm ženských a dva mužské reformované kláštery. Dalším jejím spolupracovníkem byl P. Antonín, jako bosý karmelitán zvaný od Ježíše.

Generální řádová kapitula se v Piacenze 21. května 1575 rozhodla zrušit kláštery, které neodpovídaly rozhodnutí generála a zbavit úřadu ty, kdo jednali proti němu. Terezie měla další zakládání klášterů zakázáno. Na základě povolení si k pobytu zvolila klášter v Toleadě a byla tam do července 1577. Na příkaz P. Graciána napsala významný spis „Vnitřní hrad.“ Do Avily se vrátila v době, kdy její zpovědníci byli vězněni, a situace se vyhrcovala. Pro reformu řádu musela snášet mnohá příkoří.

Po krátkém setkání s Janem od Kříže byla roku 1582 poslána do Burgos a osobně v něm založila poslední klášter. Další plánované zakládání v Madridu již nezvládla. Byla napřed poslána do Alba de Tormes, kde začala vykašlávat krev a večer 4. října nemoci podlehla.

Za blahoslavenou ji prohlásil papež Pavel V. 24. dubna 1614 a papež Řehoř XV. ji 12. března 1622 kanonizoval. Dne 29. září 1970 byla Pavlem VI. prohlášena jako první za učitelku církve.

Vynikla jako učitelka modlitby. Stručně ji definovala slovy: „Modlitba je úkon lásky.“ O modlitbě říkala: „Modlitba není záležitostí mnoha slov, ale mnohého milování.“ V pojednání o modlitbě zdůraznila potřebu dobrého svědomí a jako tři předpoklady disponující i ke kontemplaci uvedla vzájemnou lásku, odpoutanost od stvořeného a pravou pokoru, kterou považovala za nejdůležitější.

catholica.cz

SČÍTÁNÍ NÁVŠTĚVNÍKŮ BOHOSLUŽEB

V neděli **12. října 2014** proběhne při nedělní bohoslužbě sčítání návštěvníků bohoslužeb.

Podrobnosti k tomuto sčítání budou včas upřesněny.

POUŤ KE SVATÉMU VENDELÍNOVI

Přijměte pozvání na mši svatou, slouženou u příležitosti svátku svatého Vendelína - patrona pastýřů a poutníků, ochránce dobytka a polí, dne **25. října 2014 v 15:00 v kostele svaté Kateřiny ve Štamberku**. Mše svatá bude obětována na poděkování zemědělců a hospodářů za přijatá dobrodiní v roce 2014.

Všichni farníci jsou zváni.

TVOŘIVÝ VÍKEND

Na letošním **Tvořivém víkendu**, který proběhne v termínu **od 24. do 26. října**, se můžete těšit na **tvoření z papíru**. Vyrábět se budou například papírové náušnice, ruční papír na výrobu přání a další.

Těšit se taky můžete na tvořivé modlitby, slůvko, hry a další.

S sebou si nezapomeňte vzít krabici od bot (i s poklopem), případně jiné papírové krabice, buchtu a dobrou náladu.

Začínáme klasicky v pátek 24. října v 19:00 na středisku ve Staré Vsi, končíme nedělním obědem.

Přihlašování a více informací o akci: <http://dcm.doo.cz/>

Všichni jsou srdečně zváni.

POSUN ČASU

V neděli 26. října 2014 se letní čas změní na zimní, tedy čas se ve 3:00 ráno přesune na 2:00 ráno.

SCHŮZKY MINISTRANTŮ 2014/2015

Kde: na faře

V kolik: v sobotu 9:00 – 10:30

2014

4. říjen, 18. říjen

8. listopad, 22. listopad

6. prosinec, 20. prosinec

2015

10. leden, 24. leden

7. únor, 21. únor

7. březen, 21. březen

4. duben, 18. duben

6. květen, 23. květen

6. červen, 20. červen

ZMĚNY ČASU BOHOSLUŽEB

<u>Štramberk</u>	<u>den</u>	<u>Zimní čas</u> Změna od 5. října 2014	<u>Letní čas</u>
	Ne	8:30	8:30
	Út	17:30	6:45
	St	17:30	18:30
	Čt	6:45	6:45
	Pá	17:30 Po mši svaté ADORACE nebo KŘÍŽOVÁ CESTA	18:30 Po mši svaté ADORACE nebo KŘÍŽOVÁ CESTA
	So	17:30 farní kostel	18:30 – lichá neděle ve farním koste, sudá neděle u svaté Kateřiny
<u>Závišice</u>	Ne	10:00	10:00
	Út	není	18:00
	Čt	17:00	18:00

SBÍRKA NA POTŘEBY FARNOSTI

V neděli 7. září 2014 bylo na potřeby farnosti vybráno 16 150 Kč.

Za dary Pán Bůh zaplatí.

PASTÝŘSKÝ LIST

Milovaní bratři a sestry, slavíme dnes svátek patrona naší vlasti, dědičného panovníka a vládce této země. V občanském kalendáři si připomínáme Den státnosti. Je dobře, že celá společnost, i naši nevěřící spoluobčané vnímají tohoto světce jako skutečného zakladatele našeho státu, který si ve svých dějinách prožil mnohé. V těch nejtěžších dobách se lidé utíkali právě k němu s vědomím, že on je ten, který se za svůj národ stále přimlouvá, protože ho má upřímně rád. Projevoval to nakonec i ve svém pozemském životě, který zpečetil svou krví prolitou pro své postoje, kdy měl vždy na mysli především dobro národa. Je bezesporu stálou výzvou všem politikům, i těm naší doby, že vládnout znamená především sloužit, a je-li to nutné, i se obětovat. Svatováclavská tradice se vine celými našimi dějinami, i těmi z posledních období. Vzpomeňme na Palachův týden před 25 roky. Lidé se shromáždili u sochy svatého Václava a listopadové události se odehrávají na stejném místě. Lidé výběrem místa dávali najevo důvěru svému panovníkovi, který je skutečným vévodou této země. Chceme si v den jeho svátku uvědomit, že stát je politickým uskupením, které spojuje lidi v jedno velké společenství, kde jedni mají zodpovědnost i za ty druhé. Václavova zodpovědnost je historicky zcela jasná.

Mnohokrát už jsme slyšeli, že základem státu je rodina. A také jsme mnohokrát slyšeli, že v současné době je rodina v krizi. Tato skutečnost se netýká jen nás, ale i velké části tzv. civilizovaného světa. Je-li toto tvrzení pravdivé, pak se vůbec nemůžeme divit, že i stát se nachází v krizi. Opravdu tu nejde jen o krizi ekonomickou, byť i ta přináší svá společenská a sociální negativa, ale je to především krize morální. A ta pak prostupuje i oblast ekonomickou, protože někteří mají a mají stále víc, a druzí zas nemají a nemají vůbec žádnou naději, že by jim ti, co mají víc, nějak pomohli dostat se z jejich chudoby.

Pokud nenabudou svého významu hodnoty jako solidarita, poctivost i v maličkostech, nezištnost, ... situace se těžko změní. Takže chceme-li proměnit situaci ve státě, je třeba začít každý sám u sebe.

Jak už jste jistě zaznamenali ve sdělovacích prostředcích, nebo i z jiných zdrojů, v říjnu tohoto roku, tedy už za pár dní, začíná v Římě biskupská synoda právě na téma rodiny. Je mnoho témat, která je třeba na tomto vrcholném fóru prodiskutovat. A protože věříme, že při takových setkáních je ve hře i Duch svatý, prosí nás Svatý Otec právě v dnešní den o modlitbu za pomoc Ducha svatého při těchto jednáních. Je to v našem vlastním zájmu. Vždyť dobře fungující rodina dává předpoklad i pro dobře fungující stát. Dobře fungující rodina vychovává dobré občany, kteří i v budoucnu nebudou myslet jen na sebe, ale také na dobro celku. Prosím, pamatujte na tuto výzvu nejen teď v kostele při přimlouvách, ale i dnes odpoledne nebo večer. Co vám brání, abyste si doma udělali třeba malou Bohoslužbu Slova, kdy si přečtete dnešní čtení a pak se můžete pomodlit i svatý růženec nebo alespoň jeho část.

Když hovoříme o rodině, je zde ještě jedna podoba „rodiny“. Je to naše obec, naše město. I o tuto rodinu musím mít starost a dělat vše pro to, aby se ta naše obecní, městská rodina nedostala do krize. Ta má vždy nějaké vedení, které na sebe bere opravdu velkou zodpovědnost. Za několik dní budou obecní volby a každý občan v patřičném věku má možnost dát někomu svůj hlas. Jsem přesvědčen, že zvláště v menších obcích znáte kandidáty a že víte velmi dobře, kdo z nich je schopen se pro tuto obecní „rodinu“ dle vzoru svatého Václava třeba i obětovat. Pokud se dotýčný kandidát umí za své priority i pomodlit a prosit Pána o pomoc, je to jasný signál. Ve větších městech se denně setkáváme s billboardy, které nám ukazují jakési „prorocké vize“ do budoucna. Ještě jsem ale nepotkal jediný plakát, který by říkal: chci tady být pro vás, chci vám sloužit tělem i duší a chci se za Vás třeba i obětovat.

Možná řeknete, že takového kandidáta na listině nenajdete. Ale přesto Vás prosím, abyste k volbám šli, neboť svou neúčastí dáváte hlas třeba tomu, koho byste už vůbec na radnici nechtěli vidět. Je pak marné kritizovat, když jsem sám trochu vinen.

Kéž se Svatý Václav přimlouvá za celý stát, za naše rodiny, i za rodiny „obecní“, které mají pomáhat konkrétním lidem.

Bůh Vám všem žehnej.

+František V. Lobkowitz

APOŠTOLÁT MODLITBY - ŘÍJEN

Úmysl všeobecný:

Za oblasti světa zasažené válkou a násilím, aby jim Pán daroval pokoj a mír.

Úmysl evangelizační:

Aby oslavy Světového dne misií probudily v každém věřícím nadšení k hlásání evangelia po celém světě.

Úmysl národní:

Aby nás úcta k Panně Marii vedla k pozornosti vůči Božímu slovu a k pohotové službě bližním.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V ŘÍJNU

	<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
1. St sv. Terezie od Dítěte Ježíše	18:30	
2. Čt sv. andělé strážní	6:45	18:00
3. Pá sv. Maxmilián	18:30	
4. So sv. František z Assisi	18:30	
5. Ne 27. v mezidobí – sv. Palmác	8:30	10:00
6. Po sv. Bruno		
7. Út Panna Maria Růžencová	17:30	
8. St sv. Simeon	17:30	
9. Čt sv. Dionýsius a druhové	6:45	17:00
10. Pá sv. Paulin	17:30	
11. So sv. German	17:30	
12. Ne 28. v mezidobí – sv. Radim	8:30	10:00
13. Po sv. Eduard		
14. Út sv. Kalist I.	17:30	
15. St sv. Terezie od Ježíše	17:30	
16. Čt sv. Hedvika	6:45	17:00
17. Pá sv. Ignác Antiochijský	17:30	
18. So sv. Lukáš	17:30	
19. Ne 29. v mezidobí – sv. Izák Joques	8:30	10:00
20. Po sv. Irena		
21. Út sv. Hilarion	17:30	
22. St sv. Marie Salome	17:30	
23. Čt sv. Jan Kapistránský	6:45	17:00
24. Pá sv. Antonín Maria Klaret	17:30	
25. So sv. Kryšpín	17:30	
26. Ne 30. v mezidobí – sv. Rustik	8:30	10:00
27. Po sv. Frumencius		
28. Út sv. Šimon a Juda	17:30	
29. St sv. Narcis	17:30	
30. Čt sv. Marcel	6:45	17:00